

5 ALMINDELIGE MYTER OM NUKLEAR AFSKRÆKKELSE

Myte et: Nuklear afskrækkelse fører til sikkerhed

Nuklear afskrækkelse sikrer ingen, den er en trussel mod os alle.

Doktrinen om nuklear afskrækkelse er betinget af en konstant og troværdig trussel om at ville bruge atomvåben mod potentielle modstandere. Derfor er tusindvis atom våben konstant klar til affyring hele tiden. Nok til at ødelægge hele planeten.

Nuklear afskrækkelse virker, til det ikke virker længere. At nuklear afskrækkelse kan mislykkes, er ubestrideligt, og når sandsynligheden for fiasko er mere end nul, bliver det virkelig farligt.

Videnskabelige undersøgelser og simuleringer, viser at brugen af atomvåben hurtigt vil eskalere til en atomkrig, der dræber hundredtusindvis, hvis ikke millioner, af mennesker. Mange flere bliver såret, lemlæstet eller lide en langsom død af strålesyge. Undersøgelser viser også, at eksplosioner og brande forårsaget af atomvåben kaster aske og sod ud i atmosfæren, som blokerer for solens lys i en, såkaldt nuklear vinter. Afgrøder vil slå fejl i massiv skala, hvilket fører til global hungersnød der dræber milliarder.

Myte to: Nuklear afskrækkelse opretholder og sikrer freden

Der er intet bevis for, nuklear afskrækkelse forebygger krige, selv om det er sandt, at atomvåben ikke er blevet brugt i krigsførelse siden angrebet på Hiroshima og Nagasaki.

Vi ved nu, at det var en kombination af held og beslutninger truffet af enkeltpersoner, der trodsede etablerede procedurer, der forhindrede atomkrig under den kolde krig, under Cubakrisen i 1962 og i Europa i begyndelsen af 1980'erne. Påstande om, at det var og er nuklear afskrækkelse der opretholder freden, tager ikke højde for andre medvirkende faktorer.

Historien viser også, at et at lands atomvåben *ikke* afskrækker mod konventionelle angreb. I 1973 angreb Egypten og Syrien Israel, på trods af at de vidste, at landet på det tidspunkt havde atomvåben. Argentina gik i krig med Storbritannien i 1982 ved invasion på Falklandsøerne. Pakistan angreb Indien i det, der blev kendt som Kargil-krigen i 1999, selv om begge lande havde atomvåben og det kæmpemæssige amerikanske atomarsenal forhindrede ikke Al Qaida i at iværksætte 9/11-angrebene på New York og Washington.

Myte tre: Nuklear afskrækkelse er udelukkende defensiv

Afskrækkelsesdoktrinen er i sagens natur aggressiv og bruges også offensivt.

Den kræver, at man konstant er parat til at bruge atomvåben, hvis eller når et indkommende angreb opdages, og det ville forårsage massiv skade på millioner af mennesker, inklusive mennesker i lande, der ikke har noget at gøre med konflikten. Selv en mindre udveksling af atomvåben hvor som helst i verden vil have direkte og indirekte konsekvenser overalt, i form af tvungen migration, forstyrrelser af økonomi og telekommunikation, vejrafhængig radioaktivt nedfald og nuklear vinter, der vil påvirke hele planeten.

Ruslands trusler om at brug af atomvåben i forsøget på at afskrække andre lande fra at støtte Ukraine efter dets fuldskala invasion af landet viser, at nuklear afskrækkelse også muliggør aggressionshandling og angrebskrige med konventionelle våben under dække af en nuklear trussel.

Tilhængerne af nuklear afskrækkelse hævder at afskrækkelse *ikke* er tvang eller afpresning. Men truslen om at anvende atomvåben med alle de potentielle konsekvenser, det indebærer må fra resten af verdens synspunkt opleves som om risiciene og konsekvenserne de samme

Myte fire: Nuklear afskrækkelse er normal - som al anden afskrækkelse.

Det er ikke normalt, at ni lande hævder retten til at forårsage katastrofal skade på alt levende på jorden med et øjeblikks varsel.

Nuklear afskrækkelse kan ikke sammenlignes med at mennesker bærer knive eller våben eller truer med gengældelse for at skræmme potentielle angribere. Hvis - eller mere sandsynligt, når - atomvåben bliver brugt, vil det have en ødelæggende konsekvenser i hele verden, og ikke kun for nogle få mennesker.

Afskrækkelsesdoktrinen er desuden baseret på antagelsen om, at ledere handler rationelt 100 % af tiden, især i meget stressende krisesituationer. Dette er en naiv antagelse, der modsiges af almindelig anerkendt viden om, hvordan mennesker opfører sig i krisesituationer.

Nuklear afskrækkelse kræver, at du ved, hvad din fjende tænker, samtidig med at du sørger for, at din fjende ikke aner, hvad du selv tænker på at gøre. Dette er en fundamental problem/modsigelse i kernen af nuklear afskrækkelse og til dens fiasko.

Fortalere for atomvåben, herunder politikere, militært personel, tænketankere og mange journalister - især i lande, der råder over atomvåben - lever i et ekkokammer, hvor de overbeviser hinanden og mange i offentligheden om, at nuklear afskrækkelse normal og giver mening. Men jo mere man undersøger sagen, jo mærkeligere er det, og jo hurtigere falder deres tilsyneladende logik fra hinanden.

Myte fem: Alle går ind for nuklear afskrækkelse

Opgør med afskrækkelsesdoktrinen er en minoritetsstræben.

De 122 lande der stemte for at vedtage FN's traktat om forbud mod atomvåben (TPNW) i 2017 gjorde det *også* som led i opgøret med doktrinen om nuklear afskrækkelse. De lande mener, at den eneste måde at forhindre fremtidig brug af atomvåben er at forbyde dem fuldstændigt.

De lande, der siden har underskrevet og ratificeret FN's forbudstraktat eller støtter den ved afstemninger i FN, tæller 140 ud af de 193, lande der er repræsenteret i FN. De lande, der fortsat går ind for nuklear afskrækkelse, er altså et klart mindretal.

Ifølge de lande, der har tilsluttet sig FN's forbudstraktat, så truer nuklear afskrækkelse hele menneskehedens legitime sikkerhedsinteresser, fordi den er baseret på den implicitte eller eksplicitte trussel om global masseødelæggelse.

For flertallet af verdens lande er nuklear afskrækkelse en farlig, vildledende, uholdbar og uacceptabel forståelse af sikkerhed.

ICAN, den internationale kampagne for afskaffelse af atomvåben har mere end 700 partnerorganisationer i 110 lande, der alle afviser nuklear afskrækkelsesdoktrinen.

Desuden viser meningsmålinger i mange lande, der råder over atomvåben eller støtter deres brug, konsekvent og udbredt offentlig støtte til at eliminere dem.